

טיב הקהילה

פר' שופטים
ז' אלול תשע"ט
גליון 477

לפי אומק
ירושלים
זמן הדלקת הנרות ומוצ"ש

הדר"ג 6:22
מוצ"ש"ק 7:34
ר"ת 8:18

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

סוזק"ש א' 8:41
סוזק"ש ב' 9:25
סוז"ת א' 9:59
סוז"ת ב' 10:29

יו"ל ע"י קהילת שבת בני ד"ר

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

השפעתו של קרוב וחבר

הרה"ק רבי דודל בבית מדרשם, וכיון שכן שלחו אחריו לדעת מדוע אחריו פעמיו, ומדוע לא הופיע כהרגלו בכל שבת? וענה כי נבצר ממנו הדבר, מאחר שהרגיש בעצמו שאם יתיישב שוב לצידם גם בשבת זו כבר תהיה השפעתם עליו והוא ימשך אחריהם ר"ל.

הרי לנו כי עצם היות האדם עומד בקרבתו של חוטא היא סכנה לנפשו, ואפילו צדיק נשגב כהרה"צ רבי זוד חשש לנפשו משיבה עם פורקי עול, על אף שמלכתחילה לא התיישב ביניהם כי אם מתוך מטרה הפוכה כדי שתהיה השפעתו עליהם לטובה, ולא כיוון כלל להימשך ח"ו אחר מעשיהם, בכל זאת היה ירא לנפשו מאוד וכתוצאה מכך הוכרח להדיר את רגליו מבית הכנסת בו קבע את תפילתו רבות בשנים.

ומידה טובה מרובה, כשם שהעומד במחיצת הרשע נכוה מגחלתו, כך העומד בקרבתו של הצדיק מתעורר בו מרוחו הטהור של הצדיק, וזוכה לאהבה וליראה עילאה, ולא לחינם מסרו אנשי מעשה את נפשם, ונדדו מביתם לבית רבם והיו ששהו שם זמן ממושך, וכל זה היה כדי להתבונן בעבודת רבם, כי כל תועה של הצדיק מסוגל לעורר את האדם לעבודת בוראו, וגם עצם השהייה במחיצת הצדיק הוא מסוגל לעורר הלבבות, כפי המסופר על הרה"ק רבי אברהם המלאך זצ"ל, בנו של הרה"ק המגיד ממעורטש זי"ע, שהיה ידוע כצדיק נשגב וקדוש, ומסופר שכשבאו אנשי העיר 'פאסטוב' בפני הרה"ק רבי נחום מטשערנוביל זי"ע, ובקשו שיתור להם רב כדי להושיבו על כס הרבנות בעירתם הציע להם את הרה"ק רבי אברהם, ונענו להצעתו, אך אחר בואו בערים ישב כל היום על התורה ועל העבודה בחדר שבני העיירה הקצו עבורו, וכיון שלא העיזו בני העיירה להפריעו מעבודתו היה נוצר מצב שלא היה לו שום שיג ושיח עמהם, וכיון שכאב להם הדבר באו בקובלנא אל הרה"ק רבי נחום על שהציע להם רב שכל כולו דבקות ופרישות עד שרבים מבני העיירה עדיין לא זכו אפילו לראותו, והציע להם הרה"ק רבי נחום שכשיזמן ברית מילה בעיירתם יכבדו את רבם בסנדקאות ואז יצא מד' אמותיו ויבוא לבית הכנסת ויזכו כולם להביט בצורתו הקדושה. שמרו בני העיירה על פקודת הרה"ק רבי נחום, וכשנודמן להם ברית מילה, כבדו את רבם לסנדקאות ואת הרה"ק רבי נחום הזמינו לשמש כמוהל.

ביום המיועד התאספו כל הקהל בבית הכנסת ובשעה היעודה יצא קול הברה והגיעה עד פתח בית הכנסת והודיעה שרבים כבר עבר על פתן חדרו והוא כבר בדרכו לבית הכנסת, מיד נפל פחד וחזרה על כל הנאספים ועד שלא הספיק הרב להופיע בשערי בית הכנסת ברחו כל הקהל, וכשנכנס הרב לא מצא כי אם מנין מצומצם שנשארו לעריכת הברית, והיתה היראה מורגש אז בכל חלל העיירה, גם הרה"ק רבי נחום התעורר מיראתו של הרב וסכין המילה נפל מידו מרוב אימה, ומתוך פליאה שאל את הרה"ק רבי אברהם מהיכן לקח יראה כה גדולה, והשיבו אינני יודע האיך אפשר מבלי יראה כזו...
הרי לנו מכל האמור שהאדם נמשך אחר סביבתו הן לטב והן למוטב, ועל כן עליו להיות זהיר תמיד שתהיה קרבתו רצויה לשמים. וזה המעשה המוטלת באמת על האדם בעת דחוק, כי עליו לעמוד כ'רש' בתפילתו ולבקש 'מתנת חיים' והקב"ה חפץ ביותר בבקשות של חיים, ובדאי יזכה שימלא ה' משאלות לבו לטובה.

וַיִּסְפוּ הַשְּׂמַרִים לְדַרְךְ אֱלֹהֵי עַם
וַאֲמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּב
יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס אֶת־לֵבָב

אֲחִיו פִּלְכָבוֹ: (ח. כ.)

וברש"י: הירא ורך הלבב - רבי עקיבא אומר כמטמעו, שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה. רבי יוסי הגלילי אומר הירא מעבדיות שצדו.

מן הראוי להתבונן בדבריו של רבי יוסי הגלילי כדי להבין מה כיון להוסיף על דברי רבי עקיבא, שהרי לכאורה יקשה המעיין מה לי אם יראתו נמשך מצד חולשת הנפש כדעתו של רבי עקיבא, ומה לי אם יראתו הוא מצד חטאיו, הרי לא הגורם הוא סיבה להחזירו לביתו כי אם עצם היראה, כי היא המעוררת חלחלה בסובביו, וכלשון הכתוב 'ולא ימס את לב אחיו כלבבו' ואם כן גם אם הוא צדיק גמור עליו לחזור לביתו, ואם כן יש להבין מה ביקש רבי יוסי הגלילי להשמיענו?

ושמא דיבר רבי יוסי הגלילי באדם המפרש את פשר יראתו ואומר במפורש שאין יראתו מצד מזגו החלוש כי אם מצד העוון שבידו, ולוא דבריו של רבי יוסי היה סברא לחלק בין היראים, והיינו אומרים כי היראה הנמשך מצד החולשה היא העלולה להמיס גם את לבב הסובבים, מאחר שסיבת יראתו אינה אלא דבר התלוי בסברא, וכשיראו הסובבים את הירא אז עלולים גם הם לרדת לעומק דעתו וכתוצאה מכך תתעורר גם בהם היראה, אך זה המפרש שיחו כי אין יראתו מצד חזקם של העומדים מולם בקרב, ואין יראתו כי אם מסיבה פרטית שהוא החטא, זה הירא לא ימס לבב אחיו, כי המה יאמרו מי שחטא יירא לנפשו, אך אנו שנקיים מן החטא ישגיח השי"ת עלינו להצליח דרכינו, ואם כן שמא לא נצטוו זה הירא לשוב לביתו, ולואת בא רבי יוסי לגלות שגם הוא בכלל הממיס לבב סובביו, כי הן אמת שכל עוד שלא יחטאו אין סיבה ליראתם, אך מאחר וזה החוטא עומד בקרבתם עלולים גם הם להימשך אחריו ולעשות כמעשיו, וכתוצאה מכך יבואו גם הם להימנות עם היראים.

הדברים מובנים על פי המסופר על הרה"ק רבי דודל בידרמן מלעולב זי"ע, שקבע מקום תפילתו בשבת באחת הבתי נסיות שבירושלים, והבחין שבאחת הפניות קבעו להם קבוצה של יושבי קרנות את מקומם, והללו היו משוחחים משך כל הזמן שהקהל התפללו, כיון שכן ביקש לעשות מעשה ולמונעם מאיסור חמור זה, ועל כן התיישב לצידם במרכז שולחנם, ומפני כבודו נמנעו מלדבר, והיה זה שעה של קורת רוח לקהל המתפללים, כי היה זה אחר תקופה ממושכת שקבוצה זו קבעה את מקומה בבית הכנסת זה והטרידו את יתר המתפללים בפטפוטיהם, וכאן ראו ושמוחו על הפתרון שמצאו להם, כי מעתה יושבו את הרה"צ רבי דודל ביניהם וכתוצאה מכך יצטרכו לדחול ממונהם הרע, אך כעבור שבוע התעצבו המתפללים מאוד, כי בשבת הבאה לא הופיעו

טיב המערכת

ונתן לך רחמים

בימי מרדכי ואסתר כשעמד עליהם המן הרשע, היה לבני ישראל ניסיון, אחשוורוש הזמין את כל היהודים לסעודתו, ולמרות שמרדכי היהודי הזהיר את כל היהודים שלא ילכו, היו שאמרו כי אין זה נכון שלא ללכת כי ע"י כך ירגיזו את המלך, אמנם היום אנו יודעים שזו היתה טעות גדולה שעוררה קיטרוג גדול בשמים, אבל אז הם חשבו שזה הדבר הנכון לעשותו ע"פ דין תורה, ומן הסתם היו להם הוכחות הלכתיות ולמדניות שע"פ התורה צריך ללכת לסעודה, אבל מלבד האיסור שעברו על דברי רבם - מרדכי היהודי, הם טעו ועברו על דברי תורה וכמעט שלא נגזרה כליה על ישראל ח"ו.

אם תשאלו מה לנו כעת בימי אלול עם סיפורי פורים, התשובה נמצאת בפרשתנו, 'כי ימצא איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני ד'. וסקלתם באבנים ומתו', לפעמים ציווי התורה עלול להיראות לנו ח"ו כאכזריות, לסקול יהודי! וכן עוד דוגמאות רבות הנמצאות בפרשתנו ובכל התורה כולה, שהצד השווה שבהם שמי שאינו מקיים בתמימות את דברי התורה, יביא ראיות מפורשות שאין נכון לעשות כן, כי להרוג יהודי זה ממש אכזריות.

ובפרשת עיר הנדחת ראינו שלפעמים צריכים להרוג עיר שלמה! שם כותב ה'אור החיים' הק' על המילים 'ונתן לך רחמים ורחמך', 'לפי שציווה על עיר הנדחת שיהרגו כל העיר לפי חרב ואפילו בהמתם, מעשה הזה יוליד טבע האכזריות בלב האדם, כמו שסיפרו לנו הישמעאלים כת הרוצחים במאמר המלך כי יש להם חשק גדול בשעה שהורגים אדם, ונכרתה מהם שורש הרחמים והיו לאכזר, והבחינה עצמה תהיה נשרשת ברוצחי עיר הנדחת, לזה אמר להם הבטחה שיתן להם ד' רחמים, הגם שהטבע יוליד בהם האכזריות, מקור הרחמים ישפיע בהם כוח הרחמים מחדש, לבטל כח האכזריות שנוגד בהם מכח המעשה', עכ"ד. וראים אנו כי חוקי התורה הם מעל הטבע ומעל ההיגיון, ולזה נתן לנו הקב"ה את החכמים בכל דור שהם יורגו את הדרך, וציוונו 'ועשית ככל אשר יורוך', ואפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין!

(עפ"י טיב התורה-שופטים)

זמני קבלת קהל בבית פורנו ורבנו שליט"א אך ורק בתא קולי שמספרו

05341-00024

סימו לב מספר חדש

טיב
ההודעות

חודש אלול (המשך)

לדוד ד' אורי וישעי

ונקודותיהם וטעמיהם ובזכות השמות הקדושים וכו' (שם).

ש. בעשרת ימי תשובה אומרים יותר מעשרה מזמורים בכל יום, כדי לגמור ספר תהלים פעם שלישית קודם יום הכפורים (שם).

י. כתוב בספרים דהרגיל בתהלים דוחה כל מיני פורעניות ופגעים רעים מעליו ובני ביתו ומשפחתו וכל דורו, ומגלגל עליו ועליהם כל מיני שפע ברכות טובות והצלחות ורחמים וחסדים, ואין לך דבר להגין מפני המזיקין כאמירת קדיש על תהלים, וצריך לומר תהלים במתן ולא לחטוף הפסוקים (אלף המגן שם סק"ז).

יא. אע"פ שלכתחילה אין ללמוד מקרא בלילה (עי' שעה"צ סי' ר"ח סק"א), מכל מקום י"ל שאין שום קפידיא על אמירת מזמורי תהלים בלילה לכו"ע, זכיון שקבע השי"ת שאמירת תהלים יהיה חשוב כנגעים ואהלות, א"כ ה"ז נחשב כלימוד משניות שזמנו בתחילת הלילה, ואולי אין קפידיא כשואמרים בעשרה, ועיקר הקפידיא הוא על לימוד המקרא, וכן נוהגין לומר מזמורים אחר מעריב, וגם נהגו רבים ושלמים ע"פ האר"ז לומר ארבע מזמורים הראשונים שבתהלים בלילה קודם השינה (אלף המגן שם בהערה בשם הרה"ק מבוסטשטאט ז"ע בא"א סי' ר"ח).

יב. י"א דבחודש אלול מותר לומר תהלים בתחילת הלילה (אמרי פנחס שער ד שבת ומעשרים אות ט"ז).

תקני חודש

יג. יש נוהגין ללמוד כל התקנים של הזוהר הקדוש בימים האלו, ומתחילים בר"ח אלול ומסיימין ביום הכיפורים (אלף המגן שם סק"ז, בה"ח סק"ז).

למען משיחה בטילה בימים אלו

יד. רבים וכן שלמים נוהגים שמקבלים עליהם מר"ח אלול שלא לדבר שום שיחת חולין, ואשרי חלקם, כי אין כל דבר בעולם לטהרת הנפש כמו בלימת פיו משיחה בטלה (סוד ושודש העבודה שער המים פ"ד).

טו. כתוב בספר אחד שכשאדם רוצה להתנדב תענית, טוב יותר שיקבל תענית מן הדיבור ממה שיקבל עליו מן האכילה, כי ממנו לא יהיה לו נזק לא בגופו ולא בנשמתו, ולא יחלש עי"ז, וכעין זה כתב הגר"א באגרתו שצריך האדם לייסר עצמו לא בתענית וסיגופים כ"א ברסן פיו ובתאוותיו וזהו התשובה וכו' (מ"ב סי' תקע"א סק"ב).

עיקרה של תשובה לימוד תורה לשמה

טז. עיקרה של תשובה היא לימוד תורה לשמה [אחר הרחטה והודו על העוונות], כמו שאמרו רבותינו ז"ל (יק"ד פכ"ה א) היה רגיל לקרות דף אחד וכו', והנה הגם שהתשובה מועלת בכל עת, עם כל זה ימים המסוגלים הם מראש חודש אלול עד יום הכיפורים (אגרא זמלא פ"ר דרוא).

■ אחת שאלתי מאת ה' ■ לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו

ימים אלו מסוגלים ביותר להשובה שלמה ותיקון המעשים, בעת הזאת פתוחים כל השערים לפני כל איש ישראל, ימינו פשוטה לקבל את השבים אליו באמת ומיד מקבלם, ועל כן תקנו בימים האלה להרבות בתפלות ותחנונים לעורר את הלבבות ולהפיח רוח טהרה בקרב לבבות בני ישראל, ובטוח שכל אחד מישראל שב בתשובה שלימה לפניו יתברך שמו ומקבל עליו להיטיב את דרכיו ולשפר את מעשיו.

כבר נהגו ישראל קדושים להוסיף מראש חודש אלול ולומר את המזמור 'לדוד ה' אורי וישעי', ובספרים הקדושים הרבו לרמז רמזים ולגלות מטמוניות בפסוקים האלה שמראים על חובת ועניין התשובה הטמונים בין השיטין בקאפיטל הלז, והרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין ז"ע"א [שהשבע ט' אלול יחול יוםא דהילולא דליה] כתב בספר 'פרי צדיק' לחודש אלול, שהרבי ר' בונם מפרשיסחא היה אומר שאפילו אם האיש ישראל עדיין אינו מרגיש בלבו התעוררות ומשיכה לדברים שבקדושה, אבל לפחות צריך להתעורר ולבקש מאת השי"ת שיעורר בלבו את המשיכה והכיסופין לזה.

והיה הרה"ק מפשיסחא מפרש זאת בתוך הכתוב, אחת שאלתי מאת ה' - דבר אחד אני שואל מאת השי"ת, אותה אבקש - שאזכה להגיע למדרגה שרק זאת תהיה בקשתי ומשאת נפשי, ומהו? שבת בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, זאת אומרת, שאפילו אם לפי שעה אין ליבי מושגני לזה, אבל משתוקק אני ומבקש מאת השי"ת שיעורר בלבי את המשיכה והרצון לשבת בבית ה' ולחזות בנועם זיו הקדושה.

ומובטח לו לאדם, שכאשר יבקש על זה תמיד ולא ירף, בוודאי ישמע הקב"ה את תחנוניו ויקבל את תפילתו, עד שלסופו של דבר יופיע בו רוח של קדושה, רוח של חשק והשתוקקות לעבודת הבורא יתברך שמו, וכדכתוב במדרש (שחרו טו) על קאפיטל זה: 'קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' - אמר ר' חייא בר אבא אם נתפללת וחזרת ונתפללת, תהא מבושר שנשמעה תפלתך, והוא עתיד לעשות בקשתך, מה טעם, קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך, משום וקוה אל ה'."

ראש השנה למעשר בהמה

גם הביא הרה"ק רבי צדוק הכהן ז"ע"א (מחשבת חרוץ - אות ח) את המשנה הראשונה במסכת ראש השנה, "ארבעה ראשי שנים הם וכו', באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה", ופירש בדרך החסידות, שהרי לכל יצור נוצר יש בקרבו רוח בהמית המשכח אותו לדברים נחותים ובהמיים, אבל עתה בהגיע חודש אלול צריך לתקן את אשר פגם ברוח הבהמית, וזהו 'אחד באלול ראש השנה למעשר בהמה', שמראש חודש אלול מעשר ומתקן את הרוח הבהמית שבו ואינו פונה את לבו אלא בלתי לה לבדו.

ואכן כתב הרה"ק רבי פנחס מקארין ז"ע"א בספר 'אמרי פנחס' (שבת ומעשרים, שער ד) בזה הלשון: 'בחודש אלול צריך האדם להכין עצמו על ראש השנה, כמו שהיו הצדיקים הקדומים עושים, שהיו בעוונותיהם בעלי משא ומתן בכל השנה, ובחודש אלול פסקו כולם מן המשא ומתן ונאספו יחד'.

כיצא זהו מסופר (בספר מוכת פאקס) על רבה של העיר פאקס, הגאון רבי יואל אונגר זצ"ל [מח"ס שרת רביא ותלמיד מן החתם סופר זצ"ל], שבתחילה סרב לקבל עול הרבנות ועסק יחד עם חמיו במסחר השוורים. והיה, באחד מימי חודש אלול בעודו עוסק במסחר השוורים, נקלע לעיר פרשבורג ונכנס לרבו מרנא החתם סופר ז"ע"א להתברך בברכת 'כתיבה וחתומה טובה'. כאשר נכנס לרבו הוכיחו על פניו: תלמיד חכם שכמותך יעסוק לפני הימים הנוראים האלו בדברים בטלים, כבר הגיע העת שתקבל על עצמך את עול הרבנות. דבריו של החתם סופר עשו רושם, והשוורים הרבים נפלו כולם פגרים מתים על אם הדרך, ומתוך כך ירד מנכסיו, והיה זה לאות כי עליו לשמוע מיד בקול רבו, וקיבל אז את משרת הרבנות.

תיקון לכל השנה

בספר 'פנינים יקרים' (לקוטי הש"ס, כתובות) הביא ביאור נחמד ממרן בעל ה'הפלאה' ז"ע"א, בדברי המשנה (כתובות ז, א): 'נותנין לבתולה שנים עשר חודש', דנותנין ל'אלול' שמזלו 'בתולה', לתקן בו את כל שנים עשר חודשי השנה, שאם ישראל מתקנים מעשיהם בחודש זה נחשב להם כאלו עשו בשנים עשר החודשים אך טוב.

ובספ"ק 'קדושת לוי' (לראש השנה) מסביר בדברי קדשו את רום כחה של תשובה בימי חודש זה, בהתבססו על המאמר: 'הנותן בים דרך' - זה ר"ח אלול (כידוע מכתבי האר"י הק"ש שזה סוד חודש אלול, וראה עוד בעבודת ישראל' פרשת טעמי ופ"ר ראה, ובלקוטי מוה"י-ח"א, ו' וד"ב, פ"ו), ואלו הם דבריו הק': 'ים מרמז על בחינות הק', כי בר"ח אלול השי"ת מגלה אלקותו ומלכותו לנשמת ישראל, וכי הוא מנהיג את כל העולמות בחסדו הגדול, וישראל עם קדושו ממליכים עול מלכותו עליהם.

ואכן כל איש ישראל באשר הוא, מתעורר בחודש אלול, כל חד לפום דרגא דיליה. ומצינו בספר 'שיח שרפי קודש' (אלול) שהביא מה ש"ק הרבי זצ"ל מפולאב שמע בעצמו בקאצק על הפסוק (תהלים כו, א): 'לולא האמנתי לראות בטוב, ואמר בזו הלשון: 'לולא' איזט אותיות אלול, עם קומט ר"ח אלול, 'האמנתי' - גלייב איך, 'לראות בטוב' - יעדעויער יוד זעהט ער זאל גוט זיין. [למלא - אותיות אלול, בהגיע ר"ח אלול, 'האמנתי' - אני מאמין, לראות בטוב' - שכל אחד רואה ומשתדל להיות טוב].

שמחת מחילת עוונות

נחתום בדבריו של הרה"ק בעל ה'בני יששכר' (מאמרי חודש אלול, מאמר א), שהביא בשם הרה"ק רבי אלעזר בנו של הרה"ק בעל ה'נועם אלימלך' מליז'ענסק ז"ע"א שדרש את הפסוק (ימים לא, יא): אז תשמח בתולה במחול, שמחה גדולה יש לחודש אלול שמזלו 'בתולה', 'במחול' - כשימחל השי"ת עוונותיהם של ישראל.

והוסיף ה'בני יששכר' להסביר את סיום הפסוק: 'בחפורים וזקנים יחדיו', ד'זקנים' היינו אותם שהיו צדיקים מעיקרא, 'בחורים' - היינו הבעלי תשובה דהוו כבירה חדשה כאילו נולדו מחדש, כולם יהיו 'יחדיו', שגם הבעלי תשובה תהיה מדריגתם כמדריגת הצדיקים שלא טעמו טעם חטא, ולפעמים תגדל מעלתן כמו שאמרו חז"ל.

סיפורי השגחה פרטית
שנשלחו למערכת ע"י הקוראים

תשובת חודש אלול

"לא תזבח לה' אלקיך שור וישא אִשָּׁר יְהִיה בּוֹ מִיָּם, פֶּלֶךְ דָּבָר רָע, כִּי תִזְבַּח ה' אֱלֹהֶיךָ הוּא" (ת,א)

ידוע שכל הפרשיות הנקראות בחודש אלול דנו יש להם שייכות אל הזמן, והם באים לרמז לישראל לשוב בתשובה בחודש זה מן העבירות שבידם, ולהכין לב ישראל לקראת יום הדין הגדול, ביומא רבא דראש השנה הבעל"ט.

אף זה הפסוק שלפנינו יידרש על תשובת חודש אלול, ובהקדמת דברי הירושלמי

דמכילתין (פ"ד דראש השנה ה"ח), וזה"ל: "ר' לעזר בי ר' יוסה בשם ר' יוסי בר קצרתא, בכל הקרבנות כתיב 'הקרבתם', וכאן [במוסף דר"ה] כתיב (במדבר כט, ב) 'ועשיתם'. - אמר להן הקדוש ברוך הוא, מכיון שנכנסתם לדין לפני בראש השנה ויצאתם בשלום, מעלה אני עליכם כאילו נבראתם בריה חדשה" ע"כ.

ולמדנו מכאן איכות ההכנה של תשובת חודש אלול, שצריך האדם לקראת ראש השנה להכין את עצמו כמו קרבן לפני ה', 'ועשיתם עולה', כמי שנעשה הוא בעצמו עולה, ובזה מעלה אני עליכם כאילו נבראתם בריה חדשה.

ודרשה זו הלא היא מקור ימי הסליחות, שצריכים להיות לכל הפחות ד' ימים, כנגד ארבעת ימי ביקור הקרבן, כדי להכין את עצמו להיות מוכנים כקרבן לפני ד'.

ועל כך בא הכתוב לרמז לנו: לא תזבח לה' אלקיך שור וישא אִשָּׁר יְהִיה בּוֹ מִיָּם, פֶּלֶךְ דָּבָר רָע, כִּי תִזְבַּח ה' אֱלֹהֶיךָ הוּא" - ועלינו לתקן את כל המומים וכל הדברים הרעים שיש בנו, כי תועבת ה' הם, ולא נוכל לעלות לרצון ביום הדין.

לפיכך צריך האדם לפשפש במעשיו בירח אלול דנו, לראות שלא יהא בהם מום. להשגיח על עצמו ועל בני ביתו שלא יהיו בהם שום דבר חסא ועוון, וכן גם במצוות צריך לבדוק שלא יהיה בהם מום, וייעשו בשלימות הראויה.

ובלשון הכתוב "כל דבר רע", נרמז שצריך לשוב בפרט על מום הידוע, הנקרא 'כל' שהוא פגם היסוד. שהוא גם מכונה 'רע', כד"א (בראשית לח, ז): 'ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה'". וכן הוא אומר בדור המבול (בראשית ו, ה) 'וראי ה' כי רבה רעת האדם בארץ, וכל יצר מחשבת לבו רע על כל היום'. - ועל כך מזהירנו הכתוב לנקות הרע מן הלב, ולא תזבח לה' אלקיך ביום הדין הקרב ובא כל דבר רע, וכל זה מכלל תשובת חודש אלול".

[על פי 'טיב התורה' פרשא דין]

~ ~ ~

בליל שבת אחת, ישב לו במנוחה הרה"ג מגיד מישורים רבי עזריאל טאובר זצ"ל, מגדולי מחזירי התשובה שבדורנו, עם קבוצת בחורים נחלשים, שנצרכו לחיזוק בדרכי התשובה.

על שולחן השבת הוגשו לפניהם כל מיני מטעמים טובים ומשובחים, במהלך הסעודה הרעיף עליהם המגיד הנכבד הרבה דברי תורה שזורים עם סיפורי צדיקים נאים, ודברי חיזוק לקרבם בתשובה לפני ה'. גם זמירות ושירות לכבודה של שבת מלכתא שרו וניגנו הבחורים בנעימה, והיתה זו סעודה יפה מלאה חיזוק והתקרבות כאיש אחד בלב אחד.

לאחר כמה שעות כשהסתיימה לה סעודתא דחקל תפוחין קדישין, יצאו הבחורים קצת להינפש, והנה מבחין רבי עזריאל בבחור אחד מן הנושאים הפורש הצידה לאיזו פינה נסתרת בחצר הגדולה, מכיס מקטורנו שולף 'סיגריה' יקרה עם 'מצית' הדורה, וכבר רוצה הוא להבעיר את האש בסיגריה, בעיצומה של השבת קודש, רחמנא ליצולן!

רבי עזריאל הזדעזע עד עמקי נשמתו, הלא מקרא מלא צווח בפנינו (שמות לה, ג): "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת!" הוא קרא אליו את הבחור הסורר, ושאלו בפך רך: אמור נא לי בחור יקר, באם יבוא אצלך הקב"ה ויבקש ממך קרבן של סיגריה אחת, התשמע לו? בוודאי! - ענה הבחור.

ובאם תהיה זו הסיגריה האחרונה שלך, גם תהיה מוכן לתת לו? ברור! - ענה הבחור מיידית.

אם כן, אמר לו רבי עזריאל, הנה כעת חיה ממש, נמצא אצלך הקב"ה ומבקש ממך לקרבן את הסיגריה הזאת שבידך, שלא תעשן אותה ביום השבת!

הבחור התרגש מאוד מן ההברקה, הוא לא הדליק את הסיגריה, וזרק אותה מיידו בהתעוררות תשובה עצומה.

ואכן בזכות זה הקרבן שהקריב לפני ה' באותה שבת, נפתח לבו בתשובה, ובתוך תקופה קצרה זכה לחזור בתשובה שלימה!

במקרה אחר התעסק רבי עזריאל זצ"ל עם אחד הנושאים שהרגיל את עצמו בעישון כבד, הוא היה מעשן 'בשרשרת', כנראה גם מחמת רוב שעמום...

וכשהחל בתהליך החזרה בתשובה, התלונן בפני ר' עזריאל שאיננו מסוגל בשום אופן להפסיק את העישון בשבת קודש, מאחר שכבר הורגלה נפשו מאוד בזה, והוא ממש 'מכור' לסיגריה...

כל ההסברים והשכנועים לא הועילו מאומה, הבחור טען שהוא כרוך וקשור עם חומר ה'ניקוטין' שבהרכב הסיגריה, ואינו יכול בשום אופן לעצור את עצמו מן העישון ביום השבת!

לקחו רבי עזריאל אל אחד מגדולי ישראל, שלאחר ששמע את כל הנתונים פתח ואמר לבחור: אף אם לשיטתך תאווה העישון מתגברת עליך, ואינך מסוגל בשום אופן לחדול מן העישון בשבת, אבקשך עתה לכל הפחות, שכשאתה גומר את הסיגריה אל תכבה אותה... כדי שלא תיכשל בעוון כיבוי בשבת קודש!

לזה הסכים הבחור, והוא החל אכן להקפיד בשבת קודש שלא לכבות את הסיגריה.

והנה זה המעשה הקטן שנשמר אותו נער ממלאכת כיבוי בשבת, השפיע עליו ועל נפשו לטובה, ובכל סיגריה שלא נכבתה מחמת קדושת השבת, נוספה בנפשו קדושה יתרה מקדושת השבת. ועד שכעבור כמה חדשים פסק כליל מן העישון בשבת, ולאט לאט חזר בתשובה מכל עוונותיו, ונעשה לבעל תשובה גמור, מדקדק בקלה כבחמורה, והקים את ביתו לתפארת בית ישראל!

[פרטיות, קובץ 140605]

~ ~ ~

סיפר לי תלמיד חכם נאמן סופר סת"ם ירא ושלם, שהגיע אליו 'בעל תשובה' אחד בהזמנת זוג תפילין מהודרות, וביקש שברצונו בגמור המלאכה להזמין את הוריו החילוניים שיבואו לחזות במעמד הכנסת הפרשיות וקשירת הרצועות. ובהיות שהם משלמים עבורו את כל עלות התפילין היקרות, ברצונו להראות להם מקרוב את כל סדרי המלאכה, מלאכת ה'! הסופר נענה ברצון, וביום המיוחל אכן הגיע האיש בליווי אביו ואמו, שהיו נרגשים מאוד לבקר בשכונה חרדית וותיקה, ואף

לקט השגחות

סיפור מורנו הרב שליט"א

• • •

בימי בין הזמנים התארחתי בדירה בנתניה למשך יומיים, את התפילות התפללתי במלון גלי צאנז במנייני תפילה המתקיימים במקום בהשתתפות הנופשים במלון. ניגש אלי יהודי מאנגליה בהתרגשות ואמר כי חפץ מאוד לפגוש בי ולא ידע כיצד לעשות זאת והנה רואה הוא לפתע אותי במלון שהוא מתארח בו!!! הסתבר שהיה לו נושא קשה מאוד והיה צריך להשיח את ליבו ולא יכל לעשות זאת בפני כל אדם, וה' זימן שנפגשנו באכסניה אחת...

למחרת ניגש אלי בני ואמר שישנו יהודי מבית שמש שמאוד רוצה לשוחח עמי, השבתי לבני שאני נמצא רבות בבית שמש ואשוחח אתו שם בהזדמנות, אמר לי בני שאותו יהודי כבר תכנן היום לקטוע את חופשתו ולעלות ירושליימה כדי לשוחח עמי בעניין בהול והנה הוא רואה אותי בנתניה... מכיון שכך ישבתי לשוחח אתו בו במקום והתרגשנו יחדיו לנוכח השגחתו יתברך בכך שהגעתי לאכסניה זו כדי לעזור לעוד יהודי...

עוד סיפר הרב שלומד פרקי אבות עם הנכדים שלו וכדי לעודדם בלימוד, מחלק הרב לנכדים דולרים בודדים וכשצוברים. כמוות הם פורטים אצלו את הבודדים לשטר גדול יותר, והנה הגיעו הנכדים ולא היה באמתחתו דולרים בודדים וחישב כיצד יחלק להם את פרסי העידוד...

לפתע פנה אליו נכד ובידו חופן דולרים אותם ביקש להמיר לשטר גדול...

הרב שמח מאוד על ההשגחה ועוד יותר התרגשו כולם כאשר נתן את הדולר האחרון והתברר שבהשגחה מיוחדת היה לו בדיוק את הכמות שהיה צריך לאותו שיעור!!!

בעל המעשיות: מורנו הרב שליט"א

הפענוץ לזכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית
פוזנן לשלוח אל ר' שפחה ספואלס
בפקס: 15326517922
או ל: o.y.wines@gmail.com

להשתתף מקרוב במעמד הקדוש של הכנת התפילין למצוה. הבעל תשובה רמז לסופר, שכפי הנראה זו 'עת הכושר' אצל ההורים, ואולי יוכל לקרובם ולדבר עמהם קצת בענייני הדת.

ואכן הסופר הצדיק קירבם בסבר פנים יפות, הוא ערך להם 'סיור' מעניין מאוד בכל תהליך יצירת התפילין, הסביר להם באדיבות אודות כל תהליך הייצור הארוך והקשה, ביאר לפנייהם את יסוד ההלכה על בוריה דבר דיבור על אופניו. אך ההורים - כנראה מרוב בערותם - לא הבינו את תוכן הדברים, ולא נראה שעשו הדברים מספיק רושם בלבבם. והנה כשהגיעו לסדר השחלת הרצועות בתפילין, בעת שעשה הסופר את הקשר המיוחד של הרצועה בצמידות איתנה אל התפילין, הסביר להם שזה הקשר צריך תמיד להיות צמוד ומחובר אל התפילין הקדושים, לא רק בשעת ההנחה כשהתפילין מונחים על הזרוע, אלא גם כשהם נתונים בתוך התיק ואין האיש מניחם, מכל מקום הקשר צריך להישאר מחובר עם התפילין תמיד בכל עת.

הלכה זו הפליאה מעט את האב, והוא שאל לפי תומו, וכי מדוע יש להקפיד על צמידות הקשר בתפילין כשהם מונחים בכיסם, הרי אין מקיימים בהם אז המצוה כלל? באותה שעה נתן ה' בפי הסופר מענה הגון ותשובה ניצחת, וכדי לשבר את אוזנו של האב אמר: אמשול לך משל למה הדבר דומה, רואה אתה כאן על הקיר את מתג החשמל? - זהו כפתור פשוט, שברצונך הנך מדליק את החשמל וברצונך תכבה אותו.

אבל מנין לו למתג גולם זה זרם חשמלי להאיר בו את הבית? - אלא יושב לו פועל 'חברת החשמל' בתחנת הכוח שבחדרה הרחוקה, ומשם מזרים הוא כוח חשמל אל כל הארץ כולה! לאותו חשמלאי בחדרה לא משנה כלל מתי וכיצד משתמש אתה בזרם החשמל הנשלח אליך, הוא מצידו אחראי כל העת על אספקת החשמל בכמות הנצרכת לכל בית ובית, וממילא עכשיו יכול אתה להדליק את החשמל כרצונך ולהאיר את הבית!

כן הדבר בקשר התפילין דנו, גם כאשר מונחים התפילין בתוך הכיס הרי משפיע בהם השם יתברך שפע אור רוחני עליהן, כך שהתפילין מצד עצמם תמיד עומדים בקדושתם העצומה, ותמיד עומדים מוכנים לפני האדם לקשר אותן בבוראו יתברך!

הדברים נשאו חן מאוד בעיני האב, ובעקבות אותה תשובה יפה שקיבל מפי הסופר הצדיק, החל אחר כך להתעניין עוד בענין התפילין והמסתעף, וכך התקרב יותר לתורה הקדושה, עד שכעבור שנה הלכו ההורים המסורים בעקבות בנם, ושבו אף הם בתשובה שלמה!

[פרטיות, קובץ 130816]

לספסל הלימודים, ונעשה לאחד הבחורים הטובים שבישיבה, וכבר זכה להקים בית נאמן בישראל לאורך ימים ושנים.

ללמדך, שאם במחלת הגוף הגשמי מבינים אנו שיש לערוך 'יום תפילה', לבקש ולזעוק לפני מלך רופא נאמן ורחמן. כל שכן וקל וחומר על מחלת הנשמה הרוחנית, שיש להתחנן בתפילות ובקשות לפני מלך רוצה בתשובה, להשיב ליבנו בתשובה שלמה לפניו יתברך.

[מתוך סיחה על מצות התשובה בחודש אלול]

אחד מגדולי הרבנים נסע פעם עם נהג מונית, בדרך סיפר הנהג לפני הרב הצדיק על אחד מתבריו הקרובים שחזר לאחורונה בתשובה שלמה.

הרב התעניין, כיצד קרה הדבר, ומדוע החליט החבר לחזור בתשובה?

סיפר הנהג, שבמהלך טיול משותף של כמה חברים, שאף הוא השתתף בו ביחד עם החבר, טיפס לפתע נחש ארסי ענק ומסוכן על גופו של החבר, והחל להתפתל על צווארו, החבורה כולה הזדעזעה ובהלה מאוד, וכולם צעקו אליו שלא יזוז ממקומו אף לא בתנועה קלה, כדי שלא ישכנו הנחש או יטיל עליו את הארס הנורא שבפיו.

החבר שרעד כולו מפחד אכן לא זז ולא נע, ולפתע ראה מול פניו את פרצופו המפחיד של הנחש, רגע לפני שהתנפל עליו לנשוך בו, ולהטיל עליו את הארס!

מרוב פחד ותדהמה החל לזעוק פתאום בקול גדול: "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד!". והנה לשמע הזעקה כנראה נפחד הנחש, והחל פתאום לרדת מן האיש, וכשם שהתפתל מתחילה על כל גופו, כן התפתל עתה את עצמו בדרכו מטה, עד שעזב לגמרי את האיש, וברח בדרכו למאורתו!

היה זה נס גמור! ובעקבות כך חזר החבר בתשובה שלמה, כאשר מצוי הדבר שמתוך הצער והצרה חוזרים ישראל בתשובה.

שאל הרב את הנהג, ואם מעיד אתה שגם אתה ראית במו עיניך נס ופלא כזה, כיצד נשאר אתה מאחור ולא חזרת בתשובה?

ענה הנהג בתמימותו: לי הרי לא קרה שום נס! הסיפור כולו התרחש עם חברי, אני רק עמדתי כצופה מן הצד, ולא הייתי חלק מאותו מעשה כלל!

בדרשת התעוררות שנשא הרב לאחר מכן, סיפר את טיב זה המעשה, ואמר: כנראה גם אנו נראים כאותו נהג מונית... רואים ושומעים כל העת נסים גדולים ומופלאים המתרחשים עם ישראל בכלל ובפרט תמיד, ואף על פי כן אין נותנים אל לב לשוב בתשובה!

[שם]

סיפר לי איש נאמן, שיש לו משפחה ברוכת ילדים, שנים עשר נפשות בלעה"ר כן ירבו. והנה אחד הבנים החל להתחבר עם חברים מקולקלים, אשר 'סחבו' אותו לכל מיני מקומות מפוקפקים בין הרי הזבל של תל אביב המזוהמת. עד שיום אחד כבר לא חזר הבחור הנושר הביתה, ונשאר ללון בביתם של חברים רעים בתוככי הבהמה שבתל אביב של מטה, רחמנא ליצלן!

ליבם של ההורים כמעט התפלץ מרוב צער ויגון, הם התהלכו שפופי קומה שבורים ורצוצים, מה עושים כדי להשיב את הבן בתשובה?

יום אחד הגה האב רעיון נאה, הוא הבין שצריכים הרבה תפילות להשיב לב בנו בתשובה, והחליט לערוך 'יום תפילה' רבתי בציון התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי שבמירון. הוא גייס אפוא את כל בני המשפחה אחים זחים וג'טים, ויחדיו יצאו בנסיעה מיוחדת מירונה.

בהגיעם על פני הציון המצוינת החלו בסדר אמירת כל ספר התהלים מתחילה ועד סוף בהתעוררות עצומה, בבכיות וקולות זעקה, כשהאבא משתטח כמה פעמים על ציון הקודש בבכיות נוראות ושפיכת לב כמים להצלת נשמת בנו מרדת שחת.

עם סיום ספר התהלים פתחו באמירת סליחות ותחינות שונות, ולאחר כמעט יום שלם של תפילות חזרו לעירם ולביתם.

והנה לא חלפה תקופה קצרה, והפלא הגדול התרחש לעיניהם המשתאות של הוריו היקרים והמסורים וכל בני המשפחה, כאשר יום אחד הופיע הנער בביתו ואמר שנמאס לו מכל אותם תעלולים פוחזים, ולבו ונפשו משתוקקים לשוב אל חצרות ה'. והוא אכן חזר מהרה

• ישמח לב מבקשי ה' •
הננו להודיע כי יצא לאור כרזת פאר וחדד מחדש
ספר טיב המועדים
על אלול - ימים נוראים
שיחות - פנינים - מעשיות
• - •
עוד לא היה כבשם הזה
• - •
ניתן להשיג כחציוות הספרים

על הברכה יעמדו
התורמים להפצת העלון

ניתן להצניח את העלון לשמחות, לברכה והצלחה או ליארצייט | לקבלת העלון במייל (דוא"ר) טא לשלוח למייל הפצו"ב

	 <p>Access Credit צ'יינג' סל' 02-6516090</p>	<p>לעילוי נשמת האישה החשובה חיה סאסא בת לאה ואברהם ע"ה</p>	<p>לע"נ רבי דוד צבי ב"ר יצחק ז"ל נתרם ע"י בנו מנחם מורדכי ה"ן</p>	<p>לע"נ הינדל בת ר' משה ירמיהו ע"ה</p>	<p>לע"נ ר' ישראל נתן נטע ב"ר דוד צבי המקן ז"ל דוד ב"ר משה ז"ל</p>
 <p>קשת הרשת מיתוג יח"צ וקידום מכירות 02-6257948 info@keshet-hareshet.co.il</p>	<p>גרפצ'יק סל: 02-5002321</p> 	<p>לרפואת בועז בן מירה</p>	<p>לע"נ ר' דב ב"ר אברהם יעקב ז"ל נפטר ה' אלול</p>	<p>לע"נ ר' יחזקאל ב"ר צבי ז"ל ולרפואה שלמה ולהצלחת לאה בת איילת תחי' נתרם ע"י בנם יחזקאל יהושע ה"ן</p>	<p>לע"נ האשה מרים בת ר' דוד</p>

יר"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109 | shivti11@gmail.com